

ПЛЪВЕНСКИ

ГЛАСЪ

(Бившъ в. »Недѣля«).

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

Б. „Плѣвски Гласъ“, ще излиза вѣка Слѣбота. Абонаментъ за година 6 лева, за половина 4 лева, а 3 мѣсеца 2 лева. За въ странство 10 лева. За правителственъ и частни обявления, на вѣка дума по 3 ст. ако повече отъ три пѣти—по споразумѣние. На първа страница на дума по 10 ст. Редакцията и администрацията се помѣщава въ писалището на адвоката г. Ив. Ив. Доковъ. Всичко, което се отнася до вѣстника, като: пари, писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испраща до администрацията на вѣстника въ г. Плѣвень. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ ако бъдатъ платени. Единъ брой 15 ст.

I. Царско Височество въ Руссия.

Петербургъ 6 Априлий. Днѣсь часътъ на 12 1/2 пристигна на варшавската гара българскиятъ Князь придруженъ отъ Министритъ: Стойловъ, Петровъ и Свитата си. На гарата имаше една рота отъ гвардията съ наме и музика, въ императорскитъ апартаменти на гарата присѣствуваха мѣжду другитъ: Началникъ на Императорската Квартира Флигелъ адютантъ Генералъ Рихтеръ, помощника на Министра на вора Флигелъ адютантъ Баронъ Фредерихъ, Петербургския Губернаторъ Графъ Толъ, Командира на Гвардейския Корпусъ Флигелъ адютантъ Генералъ Мантевъ, Плащъ Команданта Гинералъ Аделонъ, Префекта Генералъ Клейгелъ, и прч. На гарата се намираше и една депутация отъ българската колония и една друга отъ славянското благотворително общество на чело съ Генералъ Черняевъ. На 12 1/4 пристигна Великиятъ Князь Владимиръ и на 12 1/2 точно Императорския тръсъ. Князь Фердинандъ излъзи придруженъ отъ Русския си Флигелъ адютантъ полковникъ Рейтеръ. Княза бѣше въ униформа на българския Генералъ съ конката на Св. Александъръ. Князьтъ се приближи до Великия Князь Владимиръ, който го поздрави слѣдъ което Князьтъ прѣмина прѣдъ почетната гвардия. Музиката свирише българския маршъ. Депутацията предвождана отъ Генералъ Черняевъ поднесе хлѣбъ и солъ. Слѣдъ това Туркия послонникъ Хюсеи паша поздрави Княза и представи персонала на посолството. Въ Императорскитъ апартаменти бѣше прѣдъетъ на Князьтъ Българската депутация; единъ отъ членоветъ на които каза едно слово на Княза. Князьтъ отговори съ слѣдующитъ думи: Щастливъ съмъ, че въ срѣдната на русъзия на нашата освободителка намирамъ единъ такъвъ сърдеченъ приемъ отъ нашитъ освободители и чувамъ български думи. Вървямъ, че нашата дълбока признателност и нашата любовъ за освободителитъ ще ме види. Щастливъ съмъ, че честната минута е дошла гдѣто като славянски Князь ще имамъ честта да се представи на августѣйшата особа на Ц. Величество нашия покровителъ. Благодаря още вѣднѣжъ за вашия патриотически приемъ. Князьтъ и Великия Князь Владимиръ се отправиха въ отворена кола за зимния дворецъ, гдѣто се запазени апартаменти за Княза. На 4 часотъ Князьтъ ще се представи на Царя въ Царското село.

Петербургъ с. д. Въ зимния дворецъ Княза Фердинандъ бѣше посрѣщанъ отъ Министра на двора Графъ Воронцовъ Дашковъ, оберъ маршала Князь Трубенковъ; Великиятъ Князь Владимиръ слѣдъ като въведе Князьтъ въ салитъ на двореца му представи присѣтующитъ личности. Слѣдъ единъ твърдъ любезенъ разговоръ, Великия Князь си трѣгна. Князьтъ мина съ апартаментитъ си, гдѣто му се сложи обѣдъ. Слѣдъ обѣда членовитъ на славян. благот. общество съ Генералъ Черняевъ и Комаровъ на чело се събраха въ салона Князьтъ пристигна заобиколенъ отъ българскитъ Министри и Свитата си. Той се приближи и Генералъ Черняевъ произнесе слѣдующата рѣчь: Ваше Ц. Височество! Членоветъ на славянското благотворително общество се щастливи за Вашето пристигане и Ви поднасятъ спорѣдъ руския обичай хлѣбъ и солъ и Ви привѣтствуватъ както и наследника на Вашия прѣстолъ Князь Борисъ. Ний Ви молимъ да му предадете отъ наша страна тази св. Икона на Св. Богородица. Князьтъ отговори: Щастливъ съмъ, че при първата стѣпка въ руската Столица, приемамъ една депутация отъ членоветъ на славянското общество. Славянската идея като се е развила, усилила и получила своето изра-

жение въ сърдцето на могъщата Руссия. Тя упражнява своето влияние на Южно-славянскитъ народи. България дължи своето въздигане на тая идея и ще пази вѣчна признателностъ, за Вашето освободително отечество. Азъ приемамъ хлѣбъ и солъ и благодаря на депутацията. Князьтъ посѣти Великия Князь Владимиръ. Часотъ на 4 Князьтъ придруженъ отъ полковникъ Рейтеръ бѣше приетъ въ Александровския дворецъ, отъ Тѣхно величество.

Петербургъ с. д. Journal de st Petersburg. —

Публикова днѣсь слѣдния членъ върху идването на Княза Фердинанда. Българскиятъ Князь Фердинандъ слѣдъ като се призна въ това качество отъ Султана съ съгласието на силитъ предрипе по настоящемъ едно пажуване въ някой столица въ Европа. Той е дължалъ най напредъ да отиде въ Петербургъ гдѣто той е увѣренъ да намери единъ приемъ, който отговаря на чувствата, които Руссия никога не прѣставяла да пита къмъ българския народъ както и за голѣмото задоволство като произведе у насъ недавишното примѣнаване на Князь Борисъ въ православното вѣромъповѣдане. Руссия благопожелава щото новата ера, която се отвара прѣдъ България да донесе благо, а не тая страна съ поддръжането на принципитъ, които образовали свѣта, основа за духовно и морално съществуване на българскиятъ народъ и които се предназначени да осигурятъ неговото бъдеще. —

Петербургъ 19 Априлий. Вѣстникитъ се занимаватъ съ пристигането на Българскиятъ Князь. Новостта казва Княза ще има още много работа да извърши въ България за да противодѣйствува на опозицията, която отъ най малкитъ грѣшки на министритъ взема поводъ за да напада Княза. Тѣй напр. въ нѣкой опозиционни вѣстници се казва, че България била станала васална на Руссия. Тази инсинуация е неоправдателна. България е васална на Турция. Колкото за нейнитъ отношения съ Руссия, тѣ се поставени върху задължения отъ чисто мораленъ характеръ. Руссия нѣма да се меси въ борбата на българскитъ политически партии нато въ вѣтрѣшно управление на страната. Но тя изисква щото въ случай на облекчаване България да не се намѣри къмъ страната въ нейнитъ неприятелъ. Бурсовата газета: че раздора при първия Българския Князь се разбѣнява отъ мекитъ и променчивъ характеръ на Александра, който искаше да управлява страната противъ конституцията и въ вышната политика самъ лично да дѣйствува. Руссия малко я интересува отъ кой кабинетъ въ София се управлява България, напротивъ главната точка върху която са поставени добритъ отношения съ България е желанието и стремлението на Българския народъ. Русското общественомѣние посрѣща съ симпатии, всичко това, което Князь Фердинандъ е направилъ за възобновление на връскитъ съ българския народъ. „Свѣтъ“ като говори за прѣстнатитъ слухове прѣвъ врѣме на прибаване на Княза Фердинанда въ Цариградъ относително проговоритъ, които се биле введени за опиножение на българската схизма казва: нѣкой вѣстници потвърдяватъ, че руското правителство било предложело на Султана да насили патриарха за да направи съгласие съ българската църква да се твърди подобно нѣщо е знакъ на невѣжество. Вселенитъ патриархъ, който е най първата основа на православната църква е съвършено независимъ въ религиознитъ въпроси и отъ рус. правителство. Нѣма никакви причини да прави постѣпки въ тази смисълъ, ето цѣлата истина този печаленъ въпросъ, който една отъ грѣшкитъ на този вѣкъ. Вчера Князь Лобановъ Министръ на външнитъ работи посѣти Княза, както и Дорцовия Министръ сръбския пра-

теникъ Михайловичъ и управляющитъ грѣцкото посолство. Слѣдъ връщането си отъ Царское село въ 6 часа вечерта Княза направо отъ Гарата отиде въ министерството на външнитъ работи гдѣто се бавилъ при Князь Лобановъ два часа. Тази заранъ Княза придруженъ отъ адютанта Рейтеръ прави посещениа и биде посетенъ отъ Министра на мореплаването. Послѣ Г-нъ Стойловъ и Свитата присѣствува на богослужението въ Катедралната църква. Св. „Исаакъ“, който бѣ препѣлненъ съ народъ; за Княза бѣха приготвени особени мѣста на катедрата близо до олтара, но Княза предпочете да стои мѣжду множество отъ катедралната църква. Княза отиде пешкомъ прѣвъ площада на сената и покрай кеювите до зимния дворецъ последванъ отъ едно голѣмо множество.

Петербургъ с. д. Тази вечеръ въ 6 часа има обѣдъ въ концертната зала на зимния дворецъ въ честь на Князь Фердинандъ. Присѣствуваха 49 души. Кавалеритъ на българската армия носѣха орденѣтъ си. На срѣдъ масата бѣше Императора и Императрицата, Князь Фердинандъ бѣше отъ лѣво на Императрицата. На банкетата присѣствуваха Министритъ: Стойловъ и Петровъ, адютантъ Марковъ, Султанския адютантъ Мехамедъ Али, Князь Лобановъ, Конитъ С. Доръ и други висше сановници. Императора напи най напредъ за Султана послѣ за Княза Фердинанда и своето кръщелниче Князь Борисъ Търновски, слѣдъ обѣдъ тѣхни Величества, Князь Фердинандъ и Свитата присѣствуваха на едно прѣдставление Гала даване се хубавицата въ спящата гора.

Петербургъ 20 Априлий. По пладнѣ Князь Фердинандъ придруженъ отъ адютанта Райтеръ и Свитата си ходи въ катедралната църква на Петропавловска крѣпостъ да се помоли прѣдъ Гроба на Царя Александра и да постави двѣ корони върху гробовитъ на Александра 2 и Александра 3, слѣдъ като постави коронитъ, Княза стоя дълго врѣме прѣдъ гробовитъ и сѣ молише. Послѣ това българскитъ Министри и Свитатата се молиха колинчели, слѣдъ което Княза и Свитата му разгѣдаха подробно заблѣжителноститъ на катедралната църква. Отъ тамъ Княза замина за зимния дворецъ, гдѣто прие посѣщението на германския и италианския посланици, както и мнозина други. Слѣдъ закуска, Княза прие британския посланикъ и въ 4 часа посѣти Княза Лобанова.

Цариградъ: с. д. Очаква се наскоро публикуване то на реформи въ Македония върху които въ врѣме на прибавието на Князь Фердинандъ тукъ се водиха приговори и се достигнали до едно общо съгласие. —

Послѣдни новини. Отъ Петербургъ телеграфиратъ че Н. В. Императора е наградилъ Н. Ц. Височество княза, съ орденъ Владимиръ I степенъ. Този орденъ сѣ дава на великитъ князе и то ако сѣ имали много голѣми заслуги. Н. Ц. В. е наградилъ Петер. Митрополитъ Паладий съ ординъ Св. Александъръ, а митрополита прѣдалъ за Н. Ц. В. Борисъ една икона. Белградския Свѣтъ отпущналъ 80 х. лева за срѣщата на княза. Француското правителство рѣшило да посрѣщне Н. Ц. В. официално на държавни разноски съ военни почести.

Петербургъ. Негово Царско Височество е заминалъ направо за Парисъ. Испращането е било едно отъ най честититъ. Правено е визитъ на мнозина високи сановници, мѣжду които и на Побѣдоносцеву.

Царя е наградилъ всичкитъ отъ свитата. Н. Ц. Височество слѣдъ голѣмия обѣдъ даде отъ князь Лобановъ, заминалъ съпроводенъ до Варшавската

гара отъ цѣлия персоналъ на Вѣн. Мин. и Велики-
тъ князе. Царя лично е поканилъ Н. Ц. В. за ко-
ронацията.

Париет. Ново министерство.

Кралъ Александър, се върналъ въ Белградъ. —

Балкански.

Хроника.

Както слушаме, дифтирита изъ околията пакъ е зе-
малъ онази остра форма, която тази зима имаше по
селата. Често глѣдаме да се носятъ малки дѣвчица
въ болницата. Благодарение на ново изнамѣреното
лѣкарьство *серумъ*, венчки които на врѣме идватъ
бивали се излѣчени.

Отъ *Луковитъ*, получваме оплакване срѣщу
Окол. Лѣкарь, че не си билъ глѣдалъ работата, да-
же го обвиняватъ въ неразбиране на медицината.
По първото, има много оплаквания, както сме се
извѣстиме, но по 2-то, че не си разбиралъ работата ми-
слимъ да е работа на неговото компетентно началство.

Виеиското кредиторско дружество, е обявило за
несъстоятелни търговци Тарапановъ и Сие отъ г.
Руссе.

Отъ *София* ни пишатъ че Цанковитъ последовате-
ли разисквали идеята за издаване на единъ тѣхенъ
органъ и то слѣдъ връщане на Н. В. отъ Россия. —

Ветеринарна Сбирка брой XI и XII 1895 г. коя-
то издава дружеството на ветеринарнитъ лѣкари въ
София, излага причинитъ по които това дружество
не признава правото на лѣкарь на г. Т. Басарабовъ,
на когото медицинския съвѣтъ разрѣшилъ. г. Т. Ба-
сарабовъ бѣше въ Плъвенъ ветеринаренъ фелдшеръ
прѣди 4 години врѣме, когато м. 1895 г. го глѣдаме
Д-ръ по ветеринарството! Насъ ни е много чудно
наистина, какъ такива господинови сѣ се явявали
и прѣдставлявали въ университетѣтъ и какъ сѣ
свършвали испита си, когато нѣматъ основно об-
разование. Прочемъ само този ли е случая. Поглѣд-
нете, колко и какви доктори на правото, за двѣ го-
дини врѣме свършватъ изъ нѣмско некадѣ и дожаж-
датъ съ претенций, членове на апелъ — и прочее.
Не искаме разумѣва се да обвиняваме тѣзи, кои-
то редовно у насъ се свършили срѣдно учебно заве-
дѣние и послѣ редовно сѣ слѣдвали въ нѣкой за-
паденъ университетъ, а за тѣзи, които не сѣ ги
приемали въ нашето висше училище. По този въ-
просъ другъ пътъ мислимъ да поговоримъ. За сега
ще съобщимъ само толкова, че както се учимъ
Правителството тѣкмало данаправи на венчки юри-
сти свршващи на западъ, една провѣрка на докумен-
титъ и да имъ изиска и атестатитъ гдѣто се свър-
шили прѣди да свършатъ правото. Подобно рѣшение
ако има навѣрно, то е повече отъ похвално. —

Помолини сме да явимъ, че градската градина е
вече отворена. Бюфета е наетъ за три години отъ
г. П. Касабовъ.

Пощенскитъ марки и отворенитъ писма, които бѣ-
ха учрѣдени за спомѣнъ по случай преминуване
Н. Ц. В. престолонаследника Борисъ въ лоното на
православната вѣра, ще сѣ приематъ само до 1 Май
1896 г. слѣдъ този срокъ не ще се приематъ.

Фалшификаторитъ *Ив. Стояновъ* и *Градинаровъ*,
които искаха да станатъ скоро богати, сѣ фалшифици-
ранитъ двѣ ковч. квитанций, минаха прѣди праздни-
цитъ прѣзъ Плъвенъ. Прѣдъ Сѣдебнитъ власти
тѣзи господинови признали всичко, какъ гудили ковч.
печатъ на квит. какъ подписали на ковчезника и
контрол. имената. Единия отъ тѣзи *социални* фалшифи-
катори *Ив. Стояновъ*, когато билъ въ Свищовския
затворъ, заедно съ още нѣколко други аристанти
пробили стѣната на затвора и избѣгали. Благодаре-
ние на зѣтитъ мѣрки отъ полицията, биле хванети
и днесъ пакъ сѣ намиратъ въ затвора. Г. Градина-
ровъ понеже е хромъ, неможалъ да ги послѣдва въ
бѣгството. Нашитъ читатели може да си наумяватъ
че в. „Наблюдатель“, който се издаваше въ Плъвенъ,
инсинуира по адресъ на г. Г. Х. Костовъ, като че
ималъ и той прѣстъ въ тая мръсна афера. Все-
чко това остава за смѣтка на инсинуаторитъ. —

Получи се оплакване въ редакцията за гдѣто
твърде малко се обръщало внимание на млѣко-
продавачитъ изъ града. Спорѣдъ насъ въ обязаностъ е на
Поч. Общ. Управление, да обърне сериозно внимание
върху когото трѣбвало, да се ревизира млѣкото, и
дошото да се изхвърля, както обикновено става. Не
е задъ да се обърне внимание и върху самитъ елдо-
ве и самитъ млѣкопродавачи, които биватъ така ми-
зерно облекчени, щото човѣкъ го е гнусъ да ги по-
глѣдне, а не и да купи млѣко.

Учителитъ отъ мѣстното Дър. Вин. и Земледѣлче-
ско училище, подъ главната редакция на Г. Хр. Геор-
гиевъ, почнали се издаването на единъ чисто нау-
ченъ по винарството и землед. вѣстникъ. Отъ излѣз-
литъ до сега три броя, се вижда, че се редактира
твърдѣ умѣло и вѣщо.

Желаемъ на събрата си много абонати и дълъгъ
животъ. —

Отъ какво се нуждае България.

Прѣди 20 и повече години отечество-
то ни бѣше подъ чуждо иго. България бѣ-
ше свързана въ тежки вериги подъ кои-
то не бѣше и възможно да се помръдне;
угиѣтена бѣше тя отъ владѣтеля и тира-
нина, които цѣдѣше силитъ на българина
до най послѣдната капка.

Прѣзъ онова врѣме, онѣзи които бѣхх
проникнати отъ чувство на родолюбие,
чувствахх този тѣжъкъ товаръ върху на-
рода и всячески се стараехх да го от-
хвърлятъ.

Както тѣзи, които бѣхх осъдени да жи-
вѣятъ тука подъ тежкия хомотъ на Тур-
ция, тѣй и онези, които по причина на
патриотическия имъ духъ, бѣхх изгонени
вънъ отъ отечеството ни, чувствахх
нуждата на България и гласѣтъ имъ въ
единъ викъ се збиваше: „Свобода!“ отъ
свобода се нуждае България!“ не се ми-
на много врѣме и простия прочувственъ
викъ се обърнх на стрѣмление; стремле-
нията се замѣнихх съ дързостъ и сили;
силитъ сесгрупирахх въ едно цѣло, кое-
то прояви дѣйствиата си на Шинка; и съ
помощта на еднокръвнитъ намъ братя
Русситъ даде се единъ видъ свобода частъ
отъ отечеството ни прие названието: „Сво-
бодна България“. Урѣди се тогава управ-
ление, направиха се закони, състави ко-
нституция и се избра и князь. И тѣй,
ний се нарѣкохме свободни.

Съ това запълнихх ли се нуждитъ на
България? — Слѣдъ петъ, шестъ години
народа пакъ се раздвижи. Другъ викъ
почна да се чува. „Ний сме синове на
една и сѣща майка, неможемъ да живѣ-
емъ раздѣлени — искаме съединение“. Не
се мина много и Южна България се при-
сѣдини на Сѣверна. Народа съединенъ
подъ управлението на единъ Князь, подъ
едни и сѣщи закони, подъ една и сѣща
свобода; усѣти по крѣпка сила въ себѣ
си, би се съ неприятеля и излѣзе побѣ-
дителъ. Тогава се почна борбата за при-
познавание съединението, и слѣдъ 9—10
дълги трудни и критически години най по-
сле съ покрѣстваннето на Прѣстолонасле-
дника здобихме се съ народна династия
и съ токуречи утвърдена надѣжда за при-
познавание на България въ числото на
Европейскитъ държави.

Оздравя ли се вече съществуването
на България? — Нѣма ли какво да я зас-
трашава? — Ако би тя да се прострѣ и на
Западъ и на Югъ, та си присѣдени още
голѣмо пространство отъ земя; още оздра-
ви за себе си и такъвизъ силни граници,

щото никой съсѣденъ народъ не ще смѣе
да ѣх смущава, пакъ тя не ѣе бѣде въ
безопасностъ. Широкитъ владения, много-
бройния народъ, ни добръ урѣдена и дис-
циплирана войска, нито най олѣма сво-
бода и най добри закони сѣнѣщото ко-
ето възвишава една държава и ѣе дава
здрава основа за съществуване. Бълга-
рия не бѣше ли славна нѣкогъ? — Прѣде-
литъ ѣе се простирали отъ Дуава до Бе-
ло море и отъ Черно до Адриотическо
море; Съседнитъ ѣе държави треперили
прѣдъ неѣж и силната Византийска дър-
жава нѣколко пхти е била реклатвана
отъ Българската сила. Какво стана съ
онази славна България? — За пѣтъ вѣка
тя бѣше робиня на Турция и ѣе измѣтча-
на съ най тежки мъчения допѣто най
послѣдната ѣе силица се истоши. Вино-
ници на това бѣхх несгласиетъ, завистъ-
ята, умразата, малодушието, поркѣтъ, съ
една рѣчь характера на народа

Свободата и добритъ закони на една
държава сѣ добро нѣщо. Тѣ сѣ необхо-
дими условия за благоденствието на единъ
народъ, както релситъ и парнаа маши-
на за вървежа на една железница. Кога-
то пхтя е добръ набитъ, релситъ стег-
нати, машината здрава и управлявана отъ
опитенъ машинистъ, желѣзницата ще лѣ-
ти изъ пространството, като хвърката
птица. Но тѣзи условия колкото важни
и да сѣ, безъ двигателната сила на па-
рата, не бихх могли да помръднатъ на-
товаренитъ вагони нито една педя мѣсто.
Сѣщата участъ ще има единъ народъ съ
широка, богата и плодородна земя снаб-
денъ съ политическа свобода и добри за-
кони, но лишенъ отъ нравственна жизнь.
Истина е, че при една свободна и добра
администрация, съществуящитъ нравст-
венни добродѣтели у народа могатъ мно-
го повече да сѣ усилятъ и да възвисѣтъ
народа, но ако нравственостъта липсва,
добритъ закони никога немогѣтъ да ѣх
сѣздадѣтъ. Слѣдоватѣлно при най згодни-
тъ климатически условия и най модерни-
тъ свободолюбиви учреждения, единъ без-
нравственъ народъ, вмѣсто да заякне
като народъ ѣе да възвиси отечеството си
въ слова, той ще дойде до пълно рас-
тройство и съвѣмъ ще сасипе държавата.

Ако попитаме историята да ни каже
какво причини сгромолясанието и исчез-
ване на толкова славни и могѣществени
монархии въ свѣта, тя безъ друго
ще ни отговори: „безднравственостъта“.

Като младото дърво въ градината у-
стоява здраво и не покѣтнѣто прѣдъ сви-
репостъта на природнитъ стихии, а при-
кланя глава и безъ врѣме умира отъ е-
динъ загнезденъ въ корена му малъкъ
червей, който бавно и не усѣтно, но си-
гурно прояжда живота му тѣй и народи-
тѣ и обществата съ своята чистота на
правитъ и добродѣтелни чѣрти, успѣшно

може да отблъскват своите вънкашни врагове и да излазат съ лаврови вънци от сръбъ дълги и не равни борби; но щом почнат да се отстраняват от здравитъ начала на нравствеността, народното величие захваща да блъдне и да се губи догдето съвсѣмъ изчезне.

Да дойдемъ по близо и да видимъ какъ стои въ това отношение нашия освободенъ и каленъ отъ петстотинъ годишното робство, българският народъ. Чудно е и не обяснимо какъ скоро забравихме уроците отъ минжлото. Тръбва и то съ скръбъ въ сърдцата си да признаемъ, че прѣдъ насъ стои гробътъ на деморализацията. Народни битъ бѣдствува да се раскапе отъ гангрѣната на порочния животъ. Безбройни сж около насъ ежедневнитъ факти, които громко говорятъ че това е тѣй. Безнаравствеността, като силно върлюща епидемия прониква на всѣкжде и отъ день на день слѣдва да осквернява всичко свято и идиално у насъ. Правитѣ се развалятъ, подигравката съ религията, съ народнитъ святи и идеали отъ день на день хваща по-дълбоки корени въ народа.

Слѣдва „Р.“

Какъ е и какъ трѣбва да бжде съ земледѣлието?

Ето нѣколко години се изминахъ вече отъ както се усѣти по-силно, че нашия земледѣлецъ е дошелъ до прѣдѣла на издѣхването. Отъ това врѣме на самъ, какво ли непочин да се прѣпоръчва: отворихъ се училища по земледѣлието, създадохъ се земледѣлчески дѣлжноти, отвори се специално министерство и много др. нѣща, а най-послѣ се намалихъ и дадѣхъ, нѣ все нищо. Гдѣ лѣжи злото и какъ най-добрѣ може да се отмахне, неможе още да се отгатне. Едни мислѣхъ, че непременно голѣмия данѣкъ недава на земледѣлието да напредне; други казватъ, че ние неможемъ да напреднемъ въ земледѣлческо отношение, догдето не се отворятъ пазари за нашитъ продукти; трети намѣрихъ цѣрѣтъ въ единъ купъ мѣрки, като подобряюща земледѣлието чрезъ поучаване и насърчаване на земледѣлца, като прѣпоръчвахъ: конгреси, конкурси, изложения и пр. Нѣ съ всичко това пакъ твърдѣ далечъ неможа да се отиде. Ето защо ние въ нѣколко редове тукъ ще се помѣнимъ да изброимъ онѣзи страни, които огрозяватъ нашето земледѣлие и тѣхнитъ причини, а заедно съ това и прѣмахването имъ. Всичкитъ горѣприведени мѣрки сж биле справедливи, нѣ всѣка една за себѣ си не е била цѣлесообразна.

Причинитъ за запазването на нашето земледѣлие не сж биле една или двѣ, а отъ това слѣдва, че и срѣдствата за подобряването му негрѣбва да се спиратъ само върху едно нѣщо — а да заематъ цѣлия му обемъ. Но всѣки ще ни задѣе въпросътъ, защо по рано не е чувствувалъ този отпадѣкъ, нали и по рано се е водило сжщото земледѣлие, или пъкъ по-рано е било то по-добрѣ? Въ производството нѣма разлика, само че работата стои друго яче. Напрѣдъ ние нѣмахме вносна търговия и всѣко едно семейство бѣ въ състояние рѣчно да си набави всичко потребно за въ къщи; тогава нѣмаше тѣзи моли, а всичко се държеше за българското — мѣстното; нуждитъ ни тогава бѣхъ по на долна стѣпенъ въ развитието си, а

днесъ тѣ отидохъ прѣдалечъ въ изискванията си. Значи увеличи се вноса на разни стоки, тѣзи ни раздразнихъ и увеличихъ нуждитъ ни, а изворътъ за получаването на срѣдствата си остана сжщиятъ, или по-добрѣ е — намалява отъ день на день! Естествено е, че справедливи сж селянитъ като кажатъ „вдигнахъ се берекетя“ или както тѣ казватъ трѣгнахъ ли хората да се возятъ на желѣза и да ходятъ на велосипеди, то скоро ще се свърши свѣта. Тѣ иматъ пълно право въ това, само че тѣ друго яче си тѣлкуватъ тѣзи работи.

Въ много работи стоимъ по надирѣ, отколкото сме биле по-рано. Напр. едно врѣме имаме по-развита търговия на добитѣкъ, на розово масло, коприна и пр., нѣ коя е причината да загубимъ и тази толкосъ добра за насъ и згодна за земята ни търговия? — никой, освѣнъ европейскитъ пазари конкуренцията на нашитъ сжсѣдки и нашата немарливост. Гдѣ сж едноврѣмешнитъ говежди сувати, нѣтуванито на безбройни свински стада изъ страната ни? . . . Днесъ вече въ насъ земледѣлието не е доходно! Ние имаме земледѣлчески краища, които каратъ земледѣлие само з насущния хлѣбъ, а трѣбва ли имъ нѣкоя парца тѣ обикновенно незнайтъ отъ гдѣ да си я набавятъ, а сж принудени, или да работятъ съ гюндулукъ, или да станатъ кираджии прѣзъ празното си врѣме. Ами като се прѣкъсне и това сж скоро доправдвата се желѣзница? О, плачевно е положението на нашия земледѣлецъ! Ние трѣбва всички да се стечемъ на помощ и да му помогнемъ. Ами ние непомѣнихме нѣщо и за заемитъ, които нашия земледѣлецъ прави отъ лихваритъ, кръчмаритъ, чафутитъ и пр. само и само да си плати данѣкътъ. Съ тѣхъ той задѣлжава още много пѣти повече, че често пѣти общава на работодателя изравнение на смѣткитъ отъ идущата жѣтва; а случи ли се градобитица, нападение отъ насѣкоми и др. по-врѣди, то той е принуденъ да развали стария записъ и направи новъ съ дваждъ по строги условия до другата жѣтва. Веднѣжъ, дваждъ това и гледайте тогава, че нашия собственикъ земледѣлецъ скръстилъ рѣцѣ, отървалъ се отъ недвижимитъ си имоти и отишелъ да стане слуга на чорбаджията. Ние се хвалимъ, а хвалиятъ ни и хората, че въ земята ни владѣе дрѣбното стопанство, че всѣки е собственикъ и пр., но ако върви работата, както е сега, то струва ни се ще заминемъ другитъ европейски държави по капитализма и сиромашията.

Това сж въ кратце причинитъ, които убословватъ нашето пропадане. Сега трѣбва да видимъ какъ трѣбва да се помогне на нашето земледѣлие и кой трѣбва да помогне.

Относително до това, кой може да помогне за подобряване на земледѣлието, може да се каже, че това е работа на държавата и самия земледѣлецъ. Тази помощъ, както отъ държавата, така и отъ самия земледѣлецъ трѣбва да се състои въ слѣдующето:

1) Прѣди всичко за да имаме напредѣло земледѣлие, трѣбва да сме въ добри отношения съ близосѣднитъ намъ държави; да сме свързали съ тѣхъ търговски договори, тѣй че най-свободно да можемъ да вкарваме въ тѣхнитъ територии излишекътъ отъ нашитъ продукти. Износътъ за добитѣкъ въ насъ е твърдѣ слабъ и то само за въ Турция, когато близосѣднитъ намъ държави могатъ свободно да вкарватъ такъвъ и въ Австрия, Франция, Германия и пр. Дѣлжностъ на правителството ни остава да свърже договори съ онѣзи държави, които се радватъ на голѣмия си вносъ въ нашата страна, както що е напр. съ Австрия. Човѣкъ просто се удивява като погледне, че възъ милионитъ, който занасжме въ Австрия,

получаваме незначителна или никаква сума за внесени отъ насъ добитѣци, или други земледѣлчески, винарски и др. продукти. Безъ износъ нѣма никакъвъ напредѣкъ въ земледѣлието, понеже въ насъ повечето хората сж земледѣлци и нѣма гдѣ да се продаватъ излишнитъ продукти.

2) Трѣбва да се насърди нашата индустрия, като правителството вземе всевъзможни мѣрки за това. Инициативата взета отъ Г-на Министра на търговията и земледѣлието за задѣлжителното носение на българска материя е най-похвална. За да имаме напредѣло земледѣлие, трѣбва да имаме и напредѣла индустрия, понеже едното безъ другото неотива. Земледѣлието не е нищо друго освѣнъ производство на сурави материи, които изискватъ понататѣшно прѣработване. Тѣзи сурави материи, понеже се изискватъ въ голѣмо количество, за да служатъ при прѣработването, то за това се изискватъ и добри пѣтища за съобщение, нѣ и при такива тѣ пакъ неможатъ да възнаградятъ притежателятъ имъ, щомъ като не се прирабватъ на самото мѣсто на производението имъ. Обикновенно тѣ сж продукти съ слаба цѣна и подпадатъ ли на единъ транспортъ, тѣ увеличаватъ до толкосъ цѣната си, че тѣхното прѣработване става невъзможно, понеже значително се повдига цѣната на фабрикатитъ. Всичкитъ подобни продукти отъ земледѣлието, като: цѣкло, картофи, жита и др. ако се иска придобиването отъ тѣхъ по голѣмъ приходъ, трѣбва да се гледа да се прѣработватъ въ или близо до мѣстото на производството имъ. Това има още една добра страна, че съ него се задържатъ остатѣцитъ и отпадатѣ, които сж най-главнитъ хранителни вещества за почвата и домашнитъ животни. Развие ли се индустрията, тогава всичко ще може да се прѣработва на мѣстото си даже и останкитъ оставатъ за сжщитъ ниви отъ кждѣто сж придобити суравитъ продукти, а при това и самитъ продукти ще бждатъ значително поевтинени. Какво голѣмо благодарение напр. може да направи една захарна фабрика за нѣколко окръзи! Като се даватъ прѣмий на фабриканти и пр. трѣбва да се гледа и това, да не би тѣ да си доставятъ суравия материялъ. ако това е износно, изъ странство, понеже съ това пакъ нашето земледѣлие ще си купя. Напр. сега като се направи распорѣждане, щото всичкитъ чиновници да носятъ дрѣхи отъ българска материя, трѣбва да се направи и това, ако не е направено, че и вълната за приготвянето на платоветъ да бжде повъзможностъ мѣстна. Тѣй ще може да се даде куражъ и на земледѣлцитъ, да се завзематъ съ подобрене на овцетъ и кръстосването имъ съ такива отъ по-добри породи за вълна. Така трѣбва да се направи въ всѣко едно направление, за да могатъ всичкитъ класи да се задоволятъ. Съединена ли е индустрията съ земледѣлието, то хемъ ще има работа, както за земледѣлцитъ, така и за индустриалцитъ и работницитъ, хемъ всѣки ще се види по охолень и нѣма да се оставимъ на чужденцитъ да ни експлоатиратъ.

„М.“

Слѣдва

ОБЯВЛЕНИЯ.

ОБЯВЛЕНИЕ

Синдикатъ по несъстоятелността на Бр. Л. и С. Гетови отъ г. Плѣвентъ, съобщаватъ на всички желающа да купятъ мануфактурна и др. галантарейна стоки, по доброволно сглашение и спорѣдъ

находящитѣ ся описи, могатъ да се отнесатъ до насъ, подписанитѣ синдици.

Продажбата по съглашение ще продължава до 25 Априлий 96 г.

10 Априлий 1896 г. *Синдицитъ:*

Ив. Ив. Доковъ, Н. Никовъ

О Б Я В Л Е Н И Е

Честъ имамъ, да извѣстя на всички господа и на правителствени и общественни учрѣждения, че на 12 того отварямъ книговѣзница, въ гр. Плѣвенъ, при паметника въ дюкяна на Ив. Нановъ, под № 519 гдѣто ще се занимавамъ исклучително съ подвързване на разни книжа и правение на папки;

Моля нуждающитѣ се да почтѣтъ съ порѣкитѣ си, като имъ общавамъ, бързо, здраво и луксозно изработване.

Считамъ за длъжностъ да съобща на г. г. клиентитѣ си, че имамъ за работникъ и Г-нъ **Димитръ Г. Руевъ**, бивший книповезецъ въ гр. Плѣвенъ, който е познатъ съ своята опитностъ по това занятие. — Съ почитание

Панталей Ив. Сахатчиевъ

О Б Я В Л Е Н И Е

Честъ итамъ да обява, че въ дюкена ми на улица Александровска, срѣщу градското читалище, пристигнаха разни ренковни бои на прахъ за стени и четки за мазание съ варъ също и найдоброкачественни готови безирони бои и лустра, съ които въѣкой домакинъ, който би пожелалъ може самъ да си боядиса въѣкакътъ дървенъ материалъ като: врати, прозорци, тавани, деошета, долани, маси, столове, стобори пѣтни врати, кола и др. едничкото най добро срѣдство за запазване изброенитѣ прѣдмети отъ слѣнце вѣтъръ и дъждъ, а къшнитѣ мебели отъ дървеници. — Цѣни най износни

Съ почитание **Хр. Христовъ**

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 728

Подписанный Иванъ Чолаковъ пом. Сждебенъ приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на II участкъ на основание исполнительный листъ отъ 21 Февруарий 1894 год. под № 1000 издаденъ отъ Плѣвенский Окол. Миров. Сждия въ полза на Костадинъ Димитровъ отъ с. вълчи-трѣнъ за 180 лева и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание че отъ 1 Априль и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдоущитѣ недвижими имоти принадлежащи на длъжникътъ а именно:

1). Една нива въ вълчи-трѣнското землище, въ мѣстността „Бранище“ отъ около 10 декара при съѣди: Никола П. Ивановъ Димитръ Илиевъ и бранище оцѣнена за 200 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ ни ому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ да купятъ продаваемиятъ се имотъ могатъ да се явяватъ въѣки присѣственъ день и работни часове да наддава и разглѣждатъ книжата по продантѣ. —

гр. Плѣвенъ, Февруарий 24 1895 год.

П. Сждебенъ Приставъ **ИВ. ЧОЛАКОВЪ**

Дѣло № 84 отъ 94 г. 2 — 3.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 729

Подписанный Ив. Чолаковъ пом. Сждебенъ Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на II участкъ, на основание исполнительный листъ отъ 5 Май 1894 год. под № 2269 издаденъ отъ Плѣвенский Окол. Миров. Сждия въ полза на Костадинъ Димитровъ отъ с. Вълчи-трѣнъ срѣщу Върбанъ Г. Мисковъ отъ с. Вълчи-трѣнъ за 144 лева и 50 ст. и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ Гражданското Сждопроизводство, съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание че отъ 1 Априль и до 31 день т. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдоущитѣ недвижими имоти принадлежащи на длъжникътъ а именно:

1). Едно лозе въ Вълчи-трѣнското землище въ мѣстността „Камака“ около 2 1/2 декара при съѣди: Ганчо Ваковъ, пхтъ и Панчо Николовъ оцѣнена за 150 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ да купятъ продаваемиятъ се имотъ могатъ да се явяватъ въѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ и разглѣждатъ книжата по продантѣ. —

гр. Плѣвенъ, Февруарий 24 1895 год.

Сждебенъ Приставъ: **ИВ. ЧОЛАКОВЪ**

Дѣло № 178 отъ 94 год. 2—3.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 536

Подписанный Иванъ Чолаковъ Сжд. Приставъ при Плѣвенский Окр. Сждъ на II участкъ на основание исполнительный листъ № 3051 издаденъ на 3 Ноември 1894 год. отъ Плѣвенский Окол. Мировий Сждия въ полза на Митя Коновъ отъ с. Одрне противъ Атанасъ Боювъ отъ с. Одрне за искъ 331 лева 20 ст. и сждебни разноси и съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Гражданското Сждопроизводство“ съ настоящето си обявямъ на почитаемата публика, че отъ 1 Априль и до 31 день тази год. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми слѣдоущитѣ принадлежащи на длъжника недвижими имоти, а именно:

1). Една нива въ Одренското землище въ мѣстността Горна Шоварна около 10 декара при съѣди: Кунчо Котановъ, Симеонъ Георгиевъ, Никола Боювъ и пхтъ оцѣнена за 200 лева.

Продаваемий имотъ не е заложенъ никому. Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горе които Г-да желаятъ да купятъ горниятъ имотъ да се явятъ въ канцеларията ми. Продантъта ще почне отъ 9 часътъ прѣдъ обѣдъ и ще трае до 6 часътъ вечерта. —

гр. Плѣвенъ, Февруаръ 21 1896 год.

Сждебенъ Приставъ **ИВ. ЧОЛАКОВЪ**

Дѣло № 209 отъ 1894 год. 2—3.

О Б Я В Л Е Н И Е

№ 1890

Подписаний Ст. Мотавчиевъ П. Сждеб. Приставъ при Плѣв. Окр. Сждъ на III-й участкъ на основание исполнительный листъ под № 1232 издаденъ отъ Ракитский Мир. Сждия на 22 Юлий 1882 год. въ полза на Иванчо Георгиевъ отъ с. М. Тръстеникъ противъ Атанасъ Цѣковъ отъ същото село за 105 лева и др. разноси съгласно чл. чл. 1004—1033 отъ „Граж. Сждопроизводство“ съ настоящето си обявямъ за всеобщо знание че отъ 15-й Априлий и до 31 день т. е. до 16 Май н. г. ще продавамъ на публиченъ търгъ съ явно наддавание въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ слѣдоущитѣ длъжникови недвижими имоти а именно:

1). Единъ дворъ отъ 4 декара находящъ се въ село Мар. Тръстеникъ въ горната махла при съѣди: Трифонъ Стояновъ, Маринъ Прокоповъ и отъ двѣ страни пхтъ, оцѣненъ за 200 лева.

Продаваемиятъ се имотъ не е заложенъ никому.

Наддаванетоъ ще почне отъ първоначалната цѣна на горѣ.

Желающитѣ да купятъ продаваемиятъ се имоти, умоляватъ се да се явяватъ въ канцеларията ми въ гр. Плѣвенъ въѣки присѣственъ день и работни часове да наддаватъ гдѣто ще могатъ да приглѣждатъ и книжата относящи се по продантъта. —

гр. Плѣвенъ 5 Априлий 1895 год.

П. Суд. Приставъ **СТ. МОТАВЧИЕВЪ**

Дѣло № 488 отъ 1983 год. 1—3

О Б Я В Л Е Н И Е

Подписаниятъ, Бр. Ст. Бояджиеви, честъ имаме да обявимъ на интересующитѣ се, че отворихме въ гр. Плѣвенъ Нова Печатница срѣщу читалищното здание под № 1099—1100.

Печатницата ни е снабдена съ най нови Германски машини, съ разни видове най нови български и френски букви.

Приемаме да печатиме въѣкакви видове правителствени и търговски книжа, като: свѣстници, списания, рѣчници, учебници, тефтери, фактури, квитанции, записи, полици. Егодежни, свадбени и визитни карти съ цѣни най-износни.

гр. Плѣвенъ, 6 Април. 1896 г.

Съ почитание:

Бр. Ст. Бояджиеви

Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви въ гр. Плѣвенъ търси двама словослагатели.

Желающитѣ да се отнѣсатъ до печатницата за споразомѣние.